

THE FLY

(Een oud gsm-verhaal)

Jessica mikte het linkervoorwiel van haar Opel Astra op de lopende band van de carwash. Toen ze even later bijna helemaal in de zeepsopdouche verdwenen was, merkte ze in haar achteruitkijkspiegel nog net de bekende blauwe auto op, met daarin die ergerlijke kop. Godverdomme. Daar was haar stalker weer. Zelfs hier. Ze draaide zich half om en steunde daarbij per ongeluk met haar rechterhand op haar gsm. Ten huize van het ene nummer dat Jessica al in haar splinter-nieuwe gsm opgeslagen had, rinkelde de vaste telefoon twee keer dringend. Eric schrok uit zijn gepeins op. Zijn vrouw keek vragend op toen het gerinkel stopte. Eric haalde zijn schouders op: 'Weer verkeerd, zeker?'

'De laatste gebeurt dat wel vaker, en altijd twee keer', zei ze. 'Ik bedoel: twee keer rinkelen en 't is weer gedaan'.

'Met al die moderne telefoons ook tegenwoordig', mompelde Eric.

Zijn hart bonkte wat harder dan gewoonlijk. Een dubbel belletje betekende 'dringend terugbellen'.

'Moest er nog brood zijn?' vroeg hij dan.

Ze knikte.

'Dan doe ik dat nu. Straks is het weer spitsuur'.

'Da's goed. Wit, gesneden'.

'Oké, tot subiet'.

Terwijl hij naar de auto beende, overliep Eric koortsachtig de nog bestaande openbare telefooncellen in de omgeving van bakkerij Deleersnijder. En hoeveel eenheden had zijn belkaart nog? En zouden er weer bekende pottenkijkers veelbetekenend door het glas van de telefooncel heen glimlachen, zoals vorige keren? Godverdomme, Jessica.

'Een groot wit, gesneden', zei Eric tegen zijn achteruitkijkspiegel. 'En ik koop binnenkort ook zo'n gsm'.

Toen besloot hij de stadsring te nemen.

Tijdens de laatste zes minuten van zijn leven dacht Eric ononderbroken aan Jessica. In de allerlaatste halve minuut probeerde hij een vlieg weg te meppen. Daardoor verloor hij de controle over zijn auto en knalde hij tegen het scheidingsbeton tussen de rijbanen aan. Onmiddellijk na de doffe klap annex gerinkel gaf Eric de geest.

Met zwieplucht en sirene haastten zich ambulances en brandweerwagens naar de pasgemelde kettingbotsing. Alle verkeer op de stadsring was al gestremd. Rampnieuwsgierigheid in omgekeerde richting deed ook daar alles stokken. Gehuld in grote stofwolken naderden de hulpverleners via de pechstrook. Ondertussen steeg de vlieg ietwat verdwaasd op uit de opengereten zijkant van de Peugeot. Na een nacht en driekwart dag gevangenschap plus een dolle rit probeerde ze zich weer te oriënteren. Minitornado's van stof speelden haar daarbij parten. Schrale oostenwind dreef haar naar het Shopping Center vlak bij de industriezone.

In de carwash van het Shopping Center zat Jessica zich danig op te winden. Eerst was ze bang geweest. Daarna was ze kwaad geworden. Ze zou die huffer eens mores leren. Hoe erg moest je het eigenlijk zitten hebben om iemand te stalken? Met bonzend hart reed ze van de band en parkeerde haar auto een paar meter verderop bij de stofzuigers. Toen stapte ze uit en wachtte het monster op dat de autodouche zo dadelijk uit zou spuwen. Het was zover. De bekende blauwe neus piepte tevoorschijn. De zeemlappen streken nu de voorruit schoon. En dan...

'Oeps!' deed Jessica verbaasd. Haar mond viel open. Het was haar stalker niet. Ook de nummerplaat vertoonde niet de gehate letter- en cijfercombinatie. Toch had ze daarnet durven te zweren dat...

Voor ze de kans kreeg haar mond weer dicht te klappen, dook met een nijdig gezoem die vlieg erin, als een kamikaze.

'Aargghh!!' deed Jessica verbouwereerd, en slikte zonder dat ze dat wou het beest door.

De man schrok zich een hoedje toen een vrouw molenwiekend op zijn auto toeliep en op zijn voorruit begon te bonken. Terwijl met een schokje zijn auto van de band gezet werd, draaide hij zijn raampje naar omlaag.

'Help me! Ik heb een bij ingeslikt!' riep de vrouw. 'Breng me naar Spoedgevallen!' 'Maar...'

'Vlug... het kan ook een wesp zijn... ik ben allergisch voor steken... ik kan stikken'. De man haalde zijn schouders op en rukte zijn hoofd naar rechts.

'Stap in als ik hier helemaal uit ben', riep hij dan terug.

Even later reden ze op de stadsring.

'Godverdomme!!' riep de man plotseling. Hij ging verwoed op zijn rempedaal staan. De kokhalzende vrouw tilde haar hoofd uit de kom van haar handen.

'O nee!!' kreunde ze. Met een onwerelds klapgeluid boorde de blauwe auto zich in de staart van een stilstaande nieuwsgierigheidsfile.